

SUSTAINABILITY REPORTING STANDARDS AS A TOOL FOR STRENGTHENING CORPORATE RESPONSIBILITY

Silvia ZAHARCO

Moldova State University, 60 Alexe Mateevici, Chisinau, Republic of Moldova

silvia.zaharco@usm.md

ORCID iD: 0000-0003-0988-9152

Elena PETREANU

Moldova State University, 60 Alexe Mateevici, Chisinau, Republic of Moldova

elena.petreanu@usm.md

ORCID iD: 0000-0001-7024-3081

Purpose of the article: *The article investigates the role of sustainability reporting standards as a tool for strengthening corporate responsibility. It aims to highlight how these standards enhance transparency, accountability, and the communication of economic, social, and environmental impacts of organizations. The study focuses on the most recognized international standards, such as GRI, and examines their relevance in improving stakeholder's confidence and overall organizational efficiency.*

Methodology: *The research is based on a documentary analysis of existing sustainability reporting standards, comparative evaluation of their applicability, and review of recent literature and studies on sustainability reporting practices. The methodology includes identifying key criteria, evaluating differences and complementarities among standards, and assessing trends in adoption across various regions.*

Conclusions: *Adopting internationally recognized sustainability reporting standards enables organizations to present their environmental and social impact transparently and coherently. This improves comparability and accessibility of data for stakeholders, supports strategic decision-making, and enhances organizational performance. While challenges exist, such as data collection and adapting to evolving regulations, sustainability reporting remains a fundamental tool to promote responsible corporate behavior.*

Originality: *The article offers a comprehensive view of the opportunities, challenges, and strategic benefits of sustainability reporting standards, emphasizing their evolving role from voluntary initiatives to standardized practices. It contributes to the literature by systematically analyzing the differences and complementarities among standards and their practical implications for corporate responsibility.*

Keywords: *sustainable development, GRI, sustainability reporting, organizational transparency.*

JEL Classifications: M14, M41, Q56

INTRODUCERE

Raportarea sustenabilă a devenit, în ultimele decenii, un instrument indispensabil pentru promovarea responsabilității față de provocările globale contemporane, precum inegalitățile sociale, schimbările climatice și degradarea mediului. În prezent, evaluarea performanței entităților economice nu mai este concentrată exclusiv asupra rezultatelor financiare. Dimensiunea socială și de mediu a activităților acestora a căpătat o importanță echivalentă, evidențiind necesitatea unei abordări holistice a performanței.

Conceptul de raportare sustenabilă este abordat și definit printr-o serie de cadre conceptuale și standarde internaționale, fiecare furnizând o perspectivă complementară asupra modului în care entitățile economice pot măsura și monitoriza responsabilitatea lor socială și de mediu. În cadrul Global Reporting Initiative (GRI), raportarea sustenabilă este conceptualizată ca un proces structurat de divulgare a impactului economic, social și de mediu generat de activitatea unei entități, oferind un set de indicatori care permit evaluarea contribuției acesteia la dezvoltarea durabilă (GRI, 2021).

Dintr-o altă perspectivă, Consiliul Internațional pentru Raportare Integrată (IIRC) încadrează raportarea sustenabilă în sfera raportării integrate, evidențiind interdependența capitalului natural, uman și social și modul în care aceste dimensiuni contribuie la crearea de valoare economică, socială și de mediu pe termen lung. Această abordare subliniază importanța unei viziuni holistice asupra

performanței entităților, în care responsabilitatea corporativă devine un element central al evaluării durabile (IIRC, 2013).

De asemenea, Consiliul pentru Standardele de Contabilitate Sustenabilă (SASB) definește raportarea sustenabilă ca un proces de identificare și comunicare a riscurilor și oportunităților generate de factorii de mediu, sociali și de guvernanță (ESG). SASB propune indicatori sectoriali specifici, care permit investitorilor să înțeleagă modul în care acești factori influențează performanța financiară a entităților (IFRS, 2022).

Pornind de la aceste cadre conceptuale și standarde, prezentul articol își propune de a analiza rolul standardelor de raportare sustenabilă în contextul actual al transformărilor economice și instituționale determinate de tranziția către un model de dezvoltare durabilă. Studiul urmărește examinarea oportunităților generate de implementarea acestora, precum și a provocărilor întâmpinate de entitățile economice în procesul de adoptare și aplicare a cerințelor aferente raportării sustenabile. Prin aplicarea unei abordări analitice sistematice, sunt identificate și sistematizate elementele fundamentale ale standardelor de raportare sustenabilă, cu scopul de a evidenția diferențele și convergențele dintre acestea, precum și gradul lor de relevanță în satisfacerea nevoilor și așteptărilor părților interesate.

MATERIALE ȘI METODE

Lucrarea de față se bazează pe o analiză teoretico-documentară și comparativă a cadrului conceptual și normativ privind raportarea sustenabilă la nivel internațional și european. În elaborarea sa au fost utilizate diverse surse bibliografice, printre care rapoartele publice furnizate de organizații internaționale (KPMG, IFRS Foundation, European Commission), documente de politici europene și articole științifice recente.

Metodologia aplicată se fundamentează pe analiza calitativă a conținutului, având ca obiectiv identificarea principalelor concepte, tendințe și direcții de dezvoltare a raportării sustenabile. Totodată, a fost utilizată metoda comparației, pentru a evidenția asemănările și diferențele dintre standardele de raportare analizate, precum și metoda interpretativă pentru explicarea impactului acestor standarde asupra responsabilității corporative.

REZULTATE ȘI DISCUȚII

Raportarea sustenabilă a evoluat treptat de la o inițiativă voluntară la o practică tot mai standardizată, consolidându-și rolul ca instrument esențial în realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă (United Nations, 2015). Această evoluție reflectă interesul crescut pentru transparența impactului activităților economice asupra mediului și societății. În ultimii ani, un număr tot mai mare de entități au adoptat raportarea sustenabilă, evidențiind importanța sa în promovarea unui comportament responsabil și a unei guvernante corporative eficiente.

Uniunea Europeană are un rol semnificativ în promovarea raportării sustenabile, prin adoptarea unor reglementări specifice, printre care se numără Directiva privind Raportarea Non-Financiară (NFRD – Non-Financial Reporting Directive) (European Parliament, 2014) și Directiva privind Raportarea de Sustenabilitate Corporativă (CSRD – Corporate Sustainability Reporting Directive) (European Parliament, 2022).

Reglementările europene se aliniază și completează inițiativele internaționale precum standardele Global Reporting Initiative (GRI), recomandările Task Force on Climate-related Financial Disclosures (TCFD, 2020) și standardele elaborate de Consiliul pentru Standardele de Contabilitate Sustenabilă (SASB) (IFRS, 2022). Convergența acestor inițiative contribuie la armonizarea raportării sustenabile la nivel global și facilitează accesul investitorilor la informații relevante pentru luarea deciziilor. Astfel, raportarea sustenabilă nu mai reprezintă doar o obligație de conformitate, dar ca un instrument strategic, care influențează competitivitatea entităților și susține tranziția către o economie responsabilă.

În acest context, standardele de raportare sustenabilă dețin un rol central, întrucât oferă un cadru metodologic unitar pentru colectarea, organizarea și prezentarea informațiilor referitoare la performanța ESG. Printre acestea, standardele SEEA (System of Environmental-Economic Accounting) sunt deosebit de relevante, deoarece permit integrarea informațiilor economice și de mediu, sprijinind entitățile să gestioneze eficient resursele, să adopte practici durabile, să respecte reglementările de mediu, să reducă riscurile și să crească transparența în raportarea impactului asupra mediului. Pentru Republica Moldova, aplicarea SEEA contribuie la dezvoltarea unei economii mai durabile, la managementul resurselor naturale, la alinierea cu politicile naționale și internaționale de mediu și la facilitarea accesului la finanțări și parteneriate orientate spre sustenabilitate (Zaharco & Jomir, 2025).

În scopul armonizării politicilor interne de durabilitate cu prevederile cadrului normativ european privind guvernanta responsabilă și raportarea nonfinanciară, sunt propuse următoarele principii de integrare a criteriilor de mediu, sociale și de guvernanta (ESG) în activitatea entităților economice (Stratos, 2025):

1. Evaluarea materialității care prevede identificarea domeniilor ESG relevante în funcție de expunerea entității la riscurile de sustenabilitate și de importanța acestora pentru părțile interesate.
2. Consultarea părților interesate care se realizează prin implicarea angajaților, clienților și furnizorilor, autorităților publice și comunităților locale pentru a asigura alinierea strategiei corporative a entității cu cerințele de responsabilitate socială și ecologică.
3. Corelarea operațională a obiectivelor presupune alinierea obiectivelor economice cu indicatorii ESG, în vederea obținerii unor valori sustenabile măsurabile.
4. Elaborarea indicatorilor de performanță (KPI) în acord cu standardele europene și internaționale (ESRS, GRI, TCFD, SASB), pentru monitorizarea progresului obiectivelor stabilite.
5. Transparența și auditabilitatea raportării prin asigurarea trasabilității, acurateței și posibilității de audit a informațiilor ESG, în scopul conformării cu reglementările europene și pentru consolidarea încrederii părților interesate.

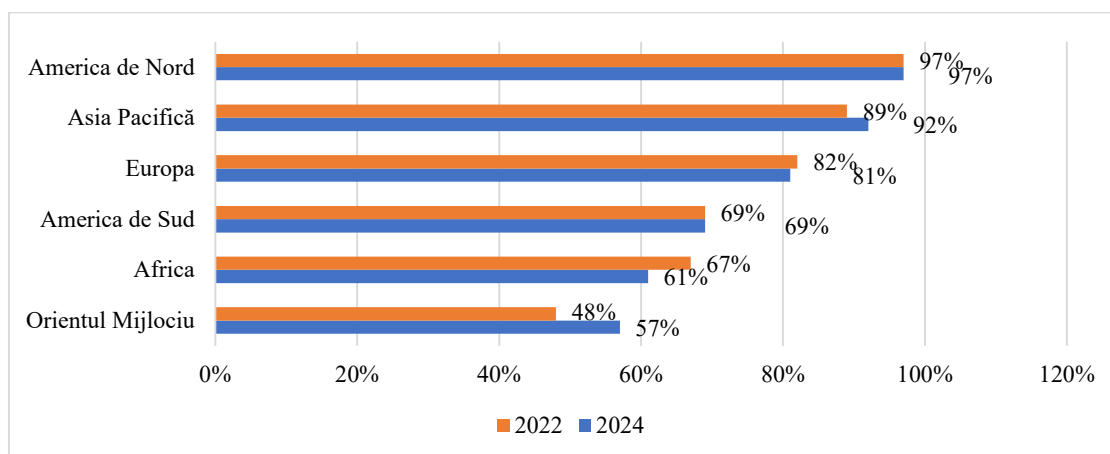
Prin implementarea acestor principii, entitățile economice contribuie activ la realizarea obiectivelor globale de dezvoltare durabilă (ODD) și, concomitent, își fortifică performanța în domeniul responsabilității corporative.

În acest context, standardele de raportare sustenabilă dețin un rol central, întrucât oferă un cadru metodologic unitar pentru colectarea, organizarea și prezentarea informațiilor referitoare la performanța ESG.

La nivel internațional și european, există multiple standarde, dintre care cele mai utilizate sunt standardele GRI. Ritmul și intensitatea implementării acestor standarde diferă însă în funcție de contextul regional, de gradul de dezvoltare economică și de cerințele de reglementare specifice fiecărei zone (figura 1).

În perioada 2022–2024, se observă o tendință de creștere a gradului de adoptare a standardelor GRI la nivel global. Cele mai mari creșteri se înregistrează în Orientul Mijlociu, unde rata de adoptare a crescut de la 48% la 57%, și în Africa, cu o majorare de la 61% la 67%. De asemenea, Asia Pacifică a înregistrat o evoluție favorabilă, de la 89% la 92%, confirmând consolidarea preocupării pentru transparență și raportare sustenabilă. În America de Nord și America de Sud, nivelul de adoptare s-a menținut constant față de anul 2022. În schimb, în Europa s-a înregistrat o ușoară scădere a nivelului de adoptare, de la 82% la 81%. Această diminuare poate fi explicată prin:

- amânarea implementării standardelor ESRS (Standardele Europene de Raportare a Sustenabilității) până la 30.06.2026, pentru a oferi entităților o perioadă suplimentară de adaptare;
- reducerea numărului de entități obligate să raporteze în unele țări, ca urmare a modificărilor legislative;
- diminuarea fondurilor de investiții sustenabile, în urma înăsprirea reglementărilor, în special privind combaterea fenomenului de „greenwashing”.

Figura 1. Rata de adoptare a standardelor GRI de entitățile care aplică raportarea sustenabilă în plan regional.

Sursa: A fost elaborat de catre autor pe baza KPMG. (2024) <https://www.kpmg.com>.

Deși GRI rămâne dominant, la nivel global sunt utilizate și alte cadre de raportare sustenabilă, incluzând atât standarde internaționale, cât și europene, iar faptul că nu există obligativitatea de a implementa un standard anume evidențiază pluralitatea abordărilor și flexibilitatea în aplicarea acestora (tabelul 1).

Tabelul 1. Principalele standarde internaționale și europene de raportare sustenabilă

Standarde de raportare sustenabilă	Descriere
GRI (Global Reporting Initiative)	Solicită prezentarea impacturilor economice, de mediu și sociale, precum și a performanței ESG. Standardele GRI sunt structurate pe: standarde universale (GRI 1, 2 și 3); standarde tematice (apă, emisii etc.); standarde sectoriale (minerit, agricultură etc.).
TCFD (Task Force on Climate-related Financial Disclosures)	Sunt elaborate de Financial Stability Board și vizează prezentarea riscurilor și oportunităților asociate schimbărilor climatice. Cadrul TCFD este structurat în patru domenii: guvernarea riscurilor climatice; strategia și influența schimbărilor climatice asupra activității entității economice; procesele de management al riscurilor; indicatorii și obiectivele referitoare la schimbările climatice.
SASB (Sustainability Accounting Standards Board)	Oferă standarde specifice domeniului de activitate (77 domenii). Standardele se concentrează pe identificarea și raportarea riscurilor și oportunităților (ESG) care pot afecta performanța financiară a entității.
ESRS (European Sustainability Reporting Standards)	Stabilesc cerințele de raportare ESG pentru entitățile economice din UE. Standardele ESRS sunt structurate astfel: ESRS 1 și 2 (principii generale); ESRS E1–E5 (mediu); ESRS S1–S4 (social); ESRS G1 (guvernare).
IFRS S1 (General Requirements for Disclosure of Sustainability-related Financial Information) și IFRS S2 (Climate-related Disclosures)	IFRS S1 stabilește structura de bază pentru raportarea informațiilor financiare privind sustenabilitatea, iar IFRS S2 detaliază cerințele de raportare referitoare la riscurile și oportunitățile climatice.
SEEA (System of Environmental-Economic Accounting)	Constituie un cadru internațional elaborat de ONU pentru integrarea datelor economice și de mediu. Acesta permite monitorizarea resurselor naturale, a fluxurilor de materiale și energie, a emisiilor și deșeurilor, precum și evaluarea serviciilor ecosistemice. SEEA include două componente principale: <i>Central Framework</i> care vizează fluxurile și activele de mediu și <i>Ecosystem Accounting</i> care vizează starea ecosistemelor și serviciile acestora.

Sursa: elaborat de autori în baza (Steinmann, 2024).

Fiecare standard are obiective și aplicabilitate distincte, însă toate contribuie la creșterea transparenței și responsabilității corporative prin raportarea sustenabilă.

Raportarea sustenabilă contribuie la consolidarea performanței și responsabilității entităților economice, manifestându-se prin următoarele beneficii (Molenaar & Kessler, 2017):

- permite identificarea și gestionarea riscurilor legate de mediu și factorii sociali;
- contribuie la optimizarea proceselor interne și la gestionarea mai eficientă a riscurilor economice, sociale și de mediu;
- asigură transparența, trasabilitatea și coordonarea între furnizori, reducând riscurile și conflictele din lanțul valoric;
- consolidează cooperarea cu instituțiile financiare, instituțiile publice și comunitățile locale, sporind încrederea și credibilitatea entității;
- sporesc încrederea părților interesate prin comunicarea deschisă a practicilor de mediu, sociale și de guvernanță;
- oferă acces facilitat la finanțare, atragerea investițiilor, obținerea stimulentei fiscale și extinderea oportunităților pe piața de desfacere.

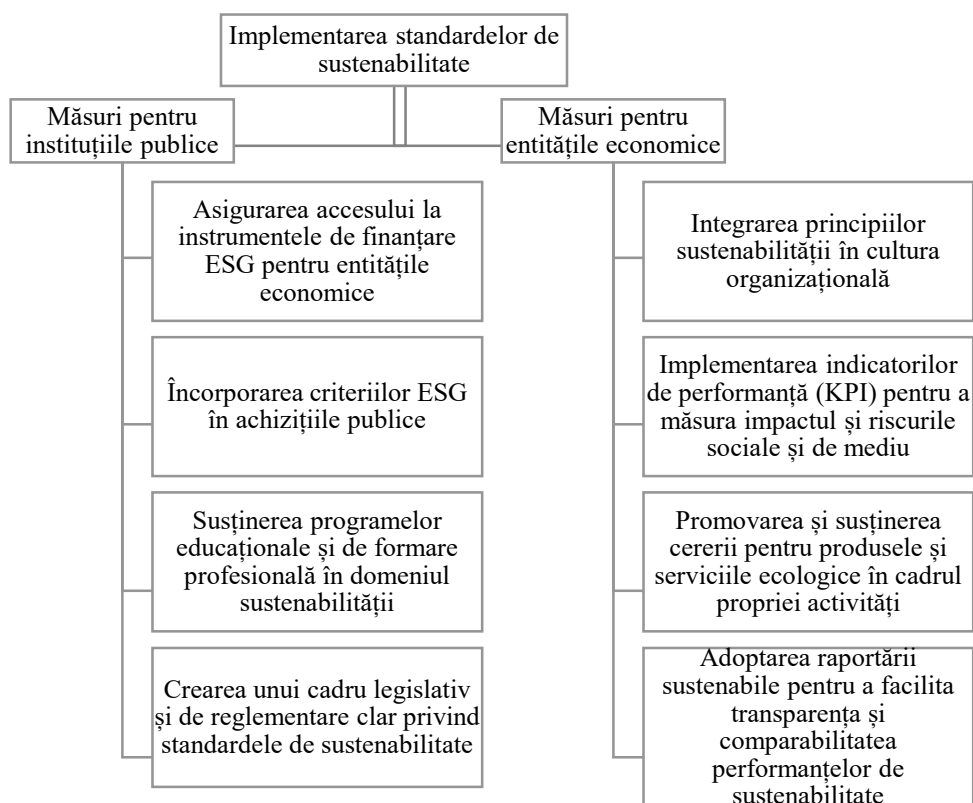
Cu toate acestea, adoptarea raportării sustenabile se confruntă cu o serie de provocări, precum dificultatea de colectare și verificare a datelor, integrarea riscurilor de sustenabilitate în structura organizațională, adaptarea continuă la reglementările în schimbare și gestionarea riscurilor asociate nerespectării cerințelor legale. În plus, implementarea inițiativelor de sustenabilitate este adesea limitată de birocrăție, costuri ridicate, lipsa resurselor umane și a timpului necesar, precum și de incertitudini legate de contextul legislativ, economic sau de cererea pieței, care descurajează adoptarea acestor practici (Perrini et al., 2022).

În contextul Republicii Moldova, aceste provocări generale se combină cu dificultățile specifice care afectează implementarea standardelor de sustenabilitate (Tammiste et al., 2025):

- lipsa unor ținte clare, măsurabile și încadrate în timp, ceea ce limitează posibilitatea de monitorizare eficientă;
- capacitatea instituțională fragmentată, cu suprapuneri de responsabilități între instituțiile publice, ceea ce reduce eficiența implementării;
- sisteme de colectare a datelor neuniforme, fragmentate și neintegrate, care limitează raportarea conform standardelor internaționale;
- resurse financiare interne limitate și dependența de finanțare externă, ceea ce sporește vulnerabilitatea implementării pe termen lung;
- existența unei infrastructuri inadecvate, inclusiv echipamente, tehnologii și sisteme de gestionare a resurselor, care complică implementarea și respectarea standardelor de sustenabilitate;
- prezența incertitudinilor legate de contextul legislativ, economic și de piață, care descurajează investițiile în practici sustenabile.

Pentru depășirea barierelor care limitează adoptarea standardelor de sustenabilitate de către entitățile economice, se recomandă implementarea unui set de măsuri destinate atât entităților economice, cât și instituțiilor publice (figura 2).

În acest context, standardele de raportare sustenabilă se reprezintă ca un instrument important de consolidare a responsabilității corporative, facilitând trecerea de la o abordare pur financiară a performanței la una multidimensională, bazată pe echilibrul dintre profitabilitate, etică și sustenabilitate.

Figura 2. Măsuri pentru facilitarea implementării standardelor de sustenabilitate.

Sursa: elaborată de autori pe baza datelor IOS. (2024)

CONCLUZII

Raportarea sustenabilă a devenit o necesitate a responsabilității corporative, integrându-se ca element strategic al managementului organizațional. Aceasta contribuie la creșterea competitivității, transparenței și accesului la finanțare, precum și la evaluarea riscurilor și a oportunităților legate de sustenabilitate.

Standardele internaționale de raportare sustenabilă oferă un cadru comun de raportare, asigurând integrarea dimensiunilor nonfinanciare în evaluarea performanței entităților, consolidând încrederea părților interesate. Implementarea standardelor sustenabile este îngreunată de dificultăți legate de colectarea datelor, adaptarea la reglementările în continuă modificare, costurile de conformare etc. În Republica Moldova, aceste provocări sunt accentuate de constrângerile instituționale, resurse limitate, precum și infrastructură insuficient dezvoltată.

MULȚUMIRI

Cercetarea a fost realizată în cadrul proiectului bilateral moldo-turc „The Model of Accounting and Reporting Changes in Agribusiness Ecosystem Assets in the Context of an Environmental Crisis”, codul proiectului 24.80013.0807.1TR, finanțat de Uniunea Europeană prin intermediul Agenției Naționale pentru Cercetare și Dezvoltare (ANCD) din Republica Moldova.

REFERINȚE

1. European Parliament. *Directive 2014/95/EU of the European Parliament and of the Council of 22 October 2014 amending Directive 2013/34/EU as regards disclosure of non-financial and diversity information by certain large undertakings and groups*. Official Journal of the European Union, 2014, L 330, 1–9.
2. European Parliament and Council of the European Union. *Directive 2022/2464/EU of the European Parliament and of the Council of 14 December 2022 amending Regulation (EU) No 537/2014, Directive*

INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE "Modern Paradigms in
the Development of the National and World Economy", 18th Edition

2004/109/EC, Directive 2006/43/EC and Directive 2013/34/EU, as regards corporate sustainability reporting. Official Journal of the European Union, 2022, L 322, 15–60.

3. Global Reporting Initiative (GRI). *The global standards for sustainability impacts*. 2021. Available at: <https://ecobiomanager.com/the-gri-reporting-initiative-and-the-european-esg-reporting/> (accessed August 24, 2025).
4. IFRS Foundation. *SASB standard-setting archive*. 2022. Available at: <https://sasb.ifrs.org/standards/archive/> (accessed August 24, 2025).
5. International Integrated Reporting Council (IIRC). *Capitals Background Paper for "IR"*. 2013. Available at: <https://pdf4pro.com/view/capitals-integrated-reporting-71e83c.html> (accessed August 26, 2025).
6. International Organization for Standardization. *IWA 48:2024 – Framework for implementing environmental, social and governance (ESG) principles*. ISO. 2024. Available at: <https://www.iso.org/obp/ui/en/#iso:std:iso:iwa:48:ed-1:v1:en> (accessed September 9, 2025).
7. KPMG International. *The Move to Mandatory Reporting: Survey of Sustainability Reporting 2024*. 2024. Available at: <https://kpmg.com/xx/en/our-insights/esg/the-move-to-mandatory-reporting.html> (accessed September 6, 2025).
8. Molenaar J.W., Kessler J.J. The business benefits of using sustainability standards: A meta-review. *ISEAL Alliance*. 2017. Available at: <https://www.isealalliance.org/sites/default/files/resource/2019-05/Aidenvironment%20report%20business%20benefits%20of%20standards.pdf> (accessed September 6, 2025).
9. Perrini F., Pogutz S., M. De Silvio. The Value of Sustainability for SMEs. *SDA Bocconi*. July 18, 2022. Available at: <https://www.sdabocconi.it/en/sda-bocconi-insight/research-updates/sustainability/the-value-of-sustainability-for-smes> (accessed September 9, 2025).
10. Steinmann J. Understanding ESG Reporting Standards: ESRS, ISSB, and GRI. *LUCANET*. July 3, 2024. Available at: <https://www.lucanet.com/en/insights/esg/understanding-esg-reporting-standards-05-07-2024/> (accessed September 7, 2025).
11. Stratos. *SDG vs. ESG: cum se diferențiază și cum contribuie la raportarea de sustenabilitate și alinierea la obiectivele de dezvoltare durabilă*. October 2, 2025. Available at: <https://stratos.ro/blog-sdg-vs-esg-cum-se-diferentiaza-si-cum-contribuie-la-raportarea-de-sustenabilitate/> (accessed September 9, 2025).
12. Zaharco S., Jomir F. Integrating Environmental and Economic Insights for Sustainable Agricultural Practices: The Role of SEEA in Moldova's Agribusiness. *AgroLife Scientific Journal*, 2025;14(1):253–261. <https://doi.org/10.17930/AGL2025125>
13. Tammiste L., Iordanov R., Ciobanu N., Echim T., Lahtvee V. *National Comprehensive Green Transition Assessment Report for Moldova*. Green Agenda, 2025. 173 p.
14. Task Force on Climate-related Financial Disclosures (TCFD). *Guidance on Risk Management Integration and Disclosure*. *Financial Stability Board*. 2020. Available at: <https://www.fsb.org/uploads/P291020-2.pdf> (accessed August 26, 2025).
15. United Nations. *Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development*. New York: United Nations, 2015. Available at: <https://docs.un.org/en/A/RES/70/1> (accessed August 24, 2025).